

prepisano vse Lj. Krencig

ZAPISI MALIGOJ

KANENO-LIBUŠNJE

Ljubanje
narodnega blaga

registrirano
Mudrij

Mahigaj

Kameno - Libušnje

n

1873 : 8. April. X, 347. FK

95 = 91 : 008

54
21
4 21
1 6
2 11

E med rom vian piše, večn ne!

4
1 Bolečina ljubezni.
Češ vedet ⁽¹⁾ moje britkosti

Tajšno je moje serce tajšno
Gotovo pojde h tvojmu srcu
Če poznaš kaj ljubim te.

⁽²⁾ Moje serce v meni gori
Žalosten sem vsaki čas

Kolkokrat ustanem v tisti uri
Ko sem hodil h tebi vas,

Kaj jest ⁽³⁾ spim ali čujem
Ljubišno v mojih mislih si
Žalosten premišljujem
Vse te pretečene čase.

⁽⁴⁾ Kadar se je zora strila
In sem šel od tebe preč
Na lepa zvezda mi je svetila
Zdaj mi ne sveti obedna več.

Da b' te ⁵ ne blo' srce spoznalo
In oči maj videle
Da b' ne bil terkaj zal
Se ontkej boljši bi blo zame.

Zdaj te ⁶ moram zapustiti
In od tebe se ločiti
Serce mi če oj zgoreti.

Ker te videl več ne bom.

"Saj ti ⁷ moj najljubši ljubček
Si ljubil moje srce
Saj nisem nič tega urah
Ker sem zapustila te
Koli blo ⁸ po moji volji
Saj bi bil ti ljubček moj
Vender le kurajen bodi
Prosim te ne ⁹ zapuj mi."

Odšla mi je vsa koraja
Preč je moje veselje
Prosim da ¹⁰ me srečno popot
vanje

³
Ker bom šel iz dežele.

Zdaj ¹⁰ srečno se ti zahvalim
Sam' za tvoje veselje

Zdaj te ¹¹ kušnem in objamem
Pred ko bom odločil se

Guberan' me bo zatila
Tekle mi bojo solze

Vse to veselje mi bo zatila

Do se spomnil bom na te

Druge ¹² pravijo mi dekleta

Saj se gorši se dobijo

Saj ni roža celga sveta.

Da je tako ljubši ti

Oh srce ¹³ polno ljubeni

Pod soncem več take ni

Sam' te moje in dekleta

Tu sem zdaj odločil se

Kar sem ¹⁴ jesti govoril

Volej si bla v brumnosti

Nikdar nisem hudega stord
Me še zdaj veseli.

So tud diuge se dekleeta
 Al modrosti več take ni
 Za moje srce na tem svetu
 Se več take ne udobi
 In žalujem ^{16.} pred celim svetom
 Žalosten bom vselej
 Kakor sonce je bila cesta
 Toda brez vsega madeža
 To resnica je moj dragi
 Kar ti zdaj govoris
 Prosim te potolačeno bodi ^{serce} tvoje
 Ljubesen mi bo prav goreče
 Kakor ljubim sama sebe
 Zdaj pa mene srce peče
 Ker bom ločil se od tebe.
 Moj oče in moja mati
 Test vas prosim prav lepo
 Pustite mene to dekle ujeti
 Ker je ono prav lepo

Dokler na svetu živela bom
 Prav moje boš srce
 Za te bom boga prosila
 Pros pa tud ti za me.
 Repisano je pesni pesnikas 127
 2. Pesem. *svet*
 1) Skantič ima tajni glas,
 bitre pravje pejmo vas
 Skantič pravi ^{nam} tudi mi,
 bitre pravje h ljubi, gremo vas.
 2) Tje pred hišo pridemo
 Lih tala ji zagodemo
 O mat' če je hči vaša
 Zdaj mora biti naša
 Vun dajte nam je.
 3) Kotri je blo deklie več
 Obedna mu ni bila ušci
 Zbral si je družica
 Za svoje tovaršica

6
Kampanija gre naprej
Tovarsija gre vun zdej
Prišel je je za roke
Peljal je je h poroku
Le v cirkev z njo
Tje sta prišla pred altar
To je naju lih za m par
Dol sta pokleknila
Svet zakon zadobila
La m božji dar
Tam sa ble
Tud priče dve
Da je zapustit moj več ne sme
Kar je Bog zaverol
Ne bo obedn averal
Obeden več
Tam Bog je postal iz nebes
Da moras dati življenje čes
Zveličanska je vera
Gubezen naj se gmera
Vselej per nabo.

14 3 7
Inojka sem na štima šlišal
K sem doma na postelji spal
Da moja ljuba
Inubiče ima
Da se oženila bo.
Jest pa hitro g^o ustanem
In grem tje pod okence
Tam bom šlišal pogovore,
Hi ^(Kaj) moji lubi govore.
Tje pod okno sem jest ^{pravi} prišel
Ljuba je po hiš hodila
^{zvečer pa če luči ni}
Jest sem pa pod okni stal.
Le milo solke točila
K sem od nje slovo jemal
Z bogom z bogom moja ljubi
Bog ti dej na lahna noč
Mene pa na srečna rajša
Vidla se ne bova več.
Be si bla mene ljubila
S tvojga serca pravega

Nisi bla mene ranila
 Mojga serca postonega
 Vsakrat k sem jest h tebi priu
 Vsakrat si le sama bla
 Vsakrat si mi ure štela
 In se a mano špasala.
 Bejblo po moji volji
 Saj si bil ti ljubček moj
 Vender le kuraken bodi
 Prosim te ne obupaj
 Le en. pušela t bom naredila
 Da ga boš imel za spomin
 De ova se serčno ljubila
 Koder kol boš hodil z njem
 Moja ljuba je že tako
 Da ji je vsaka noč prekratka
 Ura se odbije tri
 Ona prav pol noči.

4
 Mladi fantje gor ustajajte
 Vašo kosce napravljajte
 Travniki so že zeleni
 Rožice tud cvetvaje
 Be glih cvetvaje
 Naj le cvetvaje
 Meni nič ne nucaje

5
 Pojte pojte drobne ptice
 Razpihajte vse meglice
 De bo sfalo solncice
 Na moje drobne srčice
 Drobne ptičce prepevaje
 Konjci v stalci regetaje
 Te ležim v kamerci
 Voter per moji ljubici

- 1) Ena pisma ven poslana
 S tega mesta Dunaja
 Kotre v temu novnu mestu
 Tam je blo potrdjena
- 2) Firbec me je gor postavil
 Za vedet kaj se godi
 Pod okno sem se poba postavil
 Za vedet kaj se godi.
- 3) Ven pride pijanc iz oštarije
 Ves je pijan jeno sredit
 Komaj so ga nage draale
 Tako ga je bil nalit.
- 4) "Kaj sem t. jest napravil
 Kaj sem ti jest apil
 Dotca sem lahko shranil
 Ker sem en drek dobil."
- 5) "Kaj sem jest pri teb udobila
 To je bila na prava reč
 Spampet zveran postija ^{gula}
 Quanta lih sam kot obleč."

- 6) Le molč le molč ti grda spalka
 Ne prepiraj se z menoj
 Tebe te nek druga čaka
 Če mi ne strečeš ti nočoj."
- 7) To je bla na prava gnesda
 Polhna stenic ino bolh
 Miza ni bila nobena cela
 Stol so bli pa vsi brez nog.
- 8) Popred s' hodila koj na štacijank
 Dokler obednega ni blo
 Tdaj pa hodiš kot na pijajnk
 Gledaš smeraj kaj metno
- 9) Neč ne pijes neč ne kradeš
 V oštarijo nōč ne greš
 Vender se ga tkaj naliješ
 Da sama za se ne veš
^{glej poprej naslednjo strofo 11}
- 10) To je pac na grda baba
 Nima dnarjev ne blaga
 Kdor bo vedel vsek poreče
 Ta je rajnkga žnidarja.

Zdaj ti bodem jest povedal
 S trem besedom ostriimi
 In ti bodem jest polnal
 Stukel t bodem vse kosti.

— 7 —
 Tam stoji vrtci zelen
 Ste lepni rožci obsajen
 Dečva po vrtu prajngala
 Ste lepni rožci marnjala
 Sam pride en lep kolniški oficir
 Rada, dečva od kod si ti doma
 Kjer te nobeden ne pozna
 Test sem od tod doma
 Kjer voda teče in inmlja
 Sedem let sem te čakala
 Se sedem te bom žalvala
 Tebe popeljejo h poročstvu
 Mene popeljejo v črno zemljo
 Kedar boš stopila pred altar

Tebe bo poročal črni far.
 Kedar na čegnan britof stopiš
 Ogledaj se na zeleni grob
 Tam boš videl sice tvoje
 Drea našaha zrušajdana
 Z rušajdale so babe tri
 Z tem zlomak babe in njih kosti.

— 8 —
 Oj Ljubljanca o Ljubljanca dolga
 Na sed Ljubljance jo na lipa
 O ta zelen drev
 Pod ta lipa so stoliče
 Oj stoličev je dvanaajst
 Na stoličev so fantiči
 Oj fantiči ljubljanski
 Ino se tako menajo
 Nam pa pojdemo dreve vas
 Dreve pojdemo vsi tak edni
 Tute včer ta vsak h saji
 Kaj je Ljane pa govoril

To je bil županov sin
 Le en spás bom jest naredil
 Potem pa pojdem vandroati
 Marjanca je na ganjku stala
 Vse to je dobro slisala
 Vrata je sabo zaprla
 Ž vami devetmi rigljami
 Zamec je na ganjček prišel
 In je rahlo protokljaj
 Oj Marjanca mi boš odprla
 Le nicoj morebit ta zadnja noč
 Test ti ne bom nicoj odprla
 Ne nicoj ne nikoli več
 Dobro veš kaj si govoril
 Med dvanaestmi fantami
 Meni ni treba zibkati
 Pa tudi tebi vandroati
 Test nisem tebi nič govoril
 Lem le dikli stricavi

Če si dikli to govoril
 Pa le pojdi h dikli vas.

VI ^{VI} ^{III} — 9
 Vi fantiči ste lih taki
 Ker vince pijete radi
 Vse kar čez teden zaslužite
 V nedelje pa zalumpate.

Vi dekleta ste lih také
 Ker vince pijete radi
 Birtake prodajate
 Za sladke vince dajete
 Vince radi pijete
 Pa fantom ga zakrivate

Vi možje ste lih taki
 Ker vince pijete radi
 Ženoni kriklje prodajate
 Za sladke vince dajete
 Vi žene ste lih také
 Ker vince pijete radi
 Možem poenico krade
 Za sladko vince dajate.

Vi ste fantje ~~zapeljivi~~ ljubemjini
 Pa ste močno zapeljivi
 Popred je štma de je zapelja
 Potem se ji še videt ne da
 Oj ti dekle zapeljana
 S velikimi žalostmi obdana
 Močno te skrbi srce te boli
 Noč in dan solze toči
 O vi travniki zeleni
 S te lepimi rožci oflokeni
 Začne se zorit
 Da pojdemo kosit
 Naše ljube gor budit.

Tamkaj tamkaj na planinca
 Ta planinca zelena
 Po nji hodi na deklinca
 Ta deklinca kauberna
 Tamkej tamkej je na hišca

Kjeo studenček gor derai
 De si ljuba srce friša
 Da jo žalost ne umori
 Moja ljuba je prav mlada
 Lih okoli šestnajst let
 Mojmu srcu je dopadla
 O glah moja mora bit
 Ho bi povč poprej vedel
 Kako je usahan lih ta svet
 Bi ne bil ljubexni delal
 Ker je moram zapustit
 Moja ljuba je prav bela
 Lih koj te bel paderi sneg
 Mojmu srcu je dopadla
 O glah moja bo za res.

Tiste stese k so popred moje ble
 Zdaj mi rase grmovje in zelene trave
 Bom grmovje posekal travico požel
 De bodo stese k so popred moje ble.

13

Moj oče in moja mati
 So prav nega bogga stanu
 Per hiš druga ni majo
 Ko samga mene sanu
 V šolo me čje dati
 Ker studirat jest ne znam
 Bina suknja m' čje oblejči
 To je gospojski stan

14

Sem rajtal studirat
 Sem rajtal bit far
 Moja ljuba m' je rekla
 Moj socelj nikar.

Hammera bo cirkev
 Posteljca altar

Moja m' je dela
 Dol h meni boš legel
 Boš mašico bral.

15

Prav žalostno sem djal
 Ker sem slovo jemal
 Precartano dukle moje
 Zapustit te moram adej
 Drugači ni za me
 Ker oče ino mat
 Te nečje mene dat
 Precartan šočje moj
 Nikar se ti ne boj
 Vse kar sem t' jest obljubila
 Zagvisno t' stila bom.

V **X** **6**
Svet Senklavž je zgoda ustal^{au}
Prav lepo belo se je umil, bila
Zadene skira na rame
In gre po poti ravne.
Prde tē v en celeni gojad,
Gleda lesa krivega in ravnega
K ti barčici pripravnega,
Svet Senklavž jo del. pomagibog
Hudoba dela ti si gluh
Svet Senklavž je del. Marija!
Hudoba je dela varigla
De bi bila puhna vina
De bi ga a Maklavžam pila
Svet Senklavž je del amen
Hudoba jo dela kamen.
De se a Maklavžam lučala
De bi se za barčico skučala
Svet Senklavž prime hudobo za dugo lase
In vrže v morje čez se

Hoder hudoba plava
Za njo jo vse rujava
Hoder svet Senklavž gre
Rumene rožce raseje.

V **X** **6** **17**
Se na zdravljica bom apel
Se en glašek vinca ti bom nalil
Na zdravlje našega čenina
Kli tam za mizo sedi
On se prav čalostno drži
Premišljnje njega lejdih (stan) stan,
Oče in mat' so ga gor 'aredil
Prav lepo produčil
Mi smo na njega občeti
Prav dobre volje smo li.
Na zdravlje naše neveste
Kli tam za mizo sedi
Ona se prav čalostno drži
Premišljnje nje ta lejdih stan

Oče in mat so jo gor zvedil
Prav lepo so jo podučil
Mi smo na nje ohceti
Prav dobre volje smo bli

Ira ima³ krancer lep
Deklicam ga bo šenkala
Ljubmu svetmu Jožefu in sv. duhu
" " " in devici Mariji

XI Sveti večer.

Pri svetim večeri
Bodimo veseli
Recimo tak
Vse h časti Bogu
Vse h časti Bogu
Vsi ljudje so bežali
Ga niso spoznali
De je en kralj res semlje in nebes
Res semlje in nebes

Tam gor je na zvezda
Dva cahna ima

Krišč ima v ročici
Krancel na glavici
Lahobnajmo zdej
In pejmo naprej
In pejmo naprej.

Kralj vojsko drži
Pa nič ne udobijo
Lut je tega
Her stvaril ga je
Her stvaril ga je.
Kajt nuca imeti
Vse kar je na sveti
Laj bo prišel en dan
Bo končal be sam
Ves zvoljen svet sam.

V 7

XII Sveta Neža. 19

Sveta Neža sveta bila
 Tam iz rimskiga doma
 Tam iz rimskiga doma
 Rimski kralj se je v njo zaljubil
 In je je poročenost pustil
 In je tudi sam k njej prišel
 On je zaprosil
 Adaj stopiva
 Vaakonski stan.

Sveta Neža mu je odgovorila:
 „Pober se preč poklenska pošast
 Saj s mi ščigala moja čast
 Eniga samga imam
 Tistga ljubim
 Zemljo in nebo ve ga boji
 Per mojem srcu se nimer vereli.
 Rimski kralj se je razsedil
 Vsim beričem zapove:

Recite ji oblačila dol.
 Sveti Neži so last rasli
 Od glavič dol za tli
 Tam Bog svet Než to gnado ~~sto~~ stri
 Rimski kralj je razsedil
 Vsim beričem zapove:
 Hernaža ji skladajte
 En mala od mesta preč
 Na kol na kol ogenj gori
 Per svet Než se le gasi
 Tam Bog svet Než to gnado stri.
 Na tretji dan se je perkarala
 Oči ino materi
 Ne solnce ne luna ne bo
 Tako svetlo
 Hakor bom jest
 Na ve komaj.

XIII.

Tam stoji hiša svetga Jožefa
 V hiši je mira v 4 vogla vrezana
 Za mizo sedje škinje tri,
 In mat boža

Pivajo Jezusu srajce tri

In mašni plašč / de nam bo novo mašo pel,

Na sredi raja svetega

Na sredi evoljenga sveta

Kimo pride Jezus sam

Kaj delate škinje tri in mat boža

Mi svamo Jezusu srajce tri in mašni plašč

De nam bo novo mašo pel na sredi raja

Na sredi evoljenga sveta

Hako bom novo mašo pel

Her sem premajhen in se premlad

Gajti bomo, eberali oči in mater

De te bojo širmali

Le sam le sam sv. Jožim

De bote oči Jezusu

Le sam le sam sv. Ana
 De bote ca mater Jezusu
 De nam bo novo mašo pel
 Na sredi raja svetega

Na sredi evoljenga sveta

Le sam le sam vse device

De bote Jezusu družice

De nam bo novo mašo pel

Na sredi raja svetega

Na sredi evoljenga sveta

Jezus je novo mašo pel

Vse evoljen svet se je veselil

Blagor temu, ki je takrat živel

Ki je Jezus novo mašo pel.

24 Leti Aleš. *Stef*

Kje b' se našel / en takšen človek
 Da bi prav dral / kar Kristus nč
 Le sam pejdil / h svetnu Aleš
 On mi prav dral / kar Kristus nč
 Cajt je blo h spanju / pa vahcetrvanju
 Aleš je šel molit / in slušit Boga
 Tam mu pride / na stina od rebes:
 Aleš če češ bit / slušabnik moj
 Zapusti oču / in mater dvojino ves,
 Aleš ejntroj / ^{to svojo} egodaj / ustane slovo vrane
 Nevesti ženka / en perstan elat svoj
 Kamor pride / prav deleč tje
 V mesto Medvaja
 Tam je na polno / cerkev ljudi
 Device Marije —
Spil na ves glas
 S njim pregovori Aleš
 Kar ti prasiš
 Tudi valičen boš

Vsi ljudje so ga začeti častit;
 Časti neče
 Barba teče
 Veter ga nese
 Prav proti domu
 Proti Rimu svetlimu
 Sam je stradal
 Ubogim je šparal
 Potem mu je Bog srečje
 Srečje tam dal
 Tam ga srečja gospod člahtni oče
 Rožec pred njim stal
 Ponal ga ni
 On ga zaprosi
 Dajte le en kotič
 Da bi le v vašem hramu prebival
 Oče misli ino reče
 Moj sin tud prosi
 Da bi mu kot le dal
 Oče zavkaže hlapcam svojim
 Pokažite mu na kamna svetla

Hlapci so mu skladali na kamnu temno.
Tiger so vsi spoti
Ino sramoti

Hlapci so ipot delal večkrat in njega dolgo
To svet je hodil dolgo časa ^{časov} 18. let
In njemu pride mati gospa
Kate bošček en košček kruha
Moj sin tudi prosí
Da bi mu kdo le dal
Mati upije oh moj sin
Bi je rajši bi hotela
Da bi rojen ne bil.

In njemu pride nevesta gospa
Kate bošček košček kruha
Molite prosite
Da bi ~~bi~~ povernil mojega čenina
— Odolgo časa pod stengami ^{naraj} je bil
Dolgo časa 18. let

Potem mu pride na štoma dnebes:
Aleš pojdi po kromu
Včnega lona

Potem je dal je dal Angelcem dušica ^{čres}
Po vsem Rimu avonovi sami avonijo
Ves foljk u karp teče
Kaj bi to na na čudo blo
Papir se amisti ino reče
Kobiti tisti bošes pod stengami bil ^{ku}

Tam je traplo kaj kaj volne svetlo
Per njem je pisemce blo
Papir ga prime ino ga bere
Kaj bi to: njemu notre blo
Je Aleš ime oči je Janes ime
Mater' je Ana ime nevesti je Marina
I lahinega stann, nevesta priteče
Čez anj pade. Ah kje je moj ljubí
Mene me tudi
Nikadur ne grem preč
Ne pokopljete ž njem.

22
Tam stoji kapelca
Kapelca čegnana
Na kapelco prileti ptičica
Ta drobna ptičica
Ino mi je prav lepo zapela
~~Na cerkovni prah je stopila~~
Od rojstva Jezusa
Marija je a oltarja ustala
In je ptičice poslušala
Na cerkovni prah je stopila
In je ptičice vprašala:
Kje si se ti tako lepo peti naučila?
Ali si jih sama skladala?
Ali si jih peti slišala?
Zest jih njsēm sama skladala
Čem jih peti slišala.

Sim visoko letala
Pri firmament' nebeškemu.
Se le viši sem letala
Kotér po podch nebeških
Se le viši sem letala
Gor pri nebeških angelcih
Tam gor sem se peti naučila
Pri nebeških angelcih.

Ljubi svet Valentin. 23

Ljubi svet Valentin

Vari nas neznanih bolečin.

Tam po planinci hodi pobeg mlad
Milo za jerperge prosi.

Ljubi svet Valentin
Vari nas neznanih bolečin
Bride pred birtava hišo mlada birtja
Mladu birtinjo v pragu stoji

H' me boste jerpergvala nicoj
Kdor bo za sladke vince dal
Tisti bode pod mojo streho spal

Ljubi svet Valentin
Vari nas neznanih bolečin.

Test ne bom za sladke vince dal
Ludi pod tvojo streho ne bom spal
Molči mlada birtinjo, saj se boš
v kratkem grevala.

Ljubi svet Valentin
Vari nas neznanih bolečin
Preden je ura enajsta
Mlade birtinje že glava boli
Ljubi sv. Valentin i. t. d

Vari
Preden je ura polnoči
Mlada birtinje že spovedana leži
Ljubi sv. v.

Preden je petelin sapel
Mlada birtinje že na parok leži
Ljubi sv. v.

Komaj je prišel beli dan
Mlade birtinje že k pogrebu nesejo
Ljubi sv. v.

24 V
Tam stoji ravno polje
Dolga njiva pripotnica
Tam plebejo plebič tri
+ Plebice. dve
+ sestrice. dve
Mimo pride Terus sam
Boj daj srečo plebič tri, in sestrice dve
Lad bojo privali ljudje kod
Kodi bojo po beausu privali
Recite mi nismo nobenga videli,

Mi nisamo

Nobenga šlišale

Laj se bom skrtil pod en drenov germ.

Zad so prišli judje kodi

Do po Jezusu vprašali

Al' ste koga videli al' šlišale

Dob' bil kdo mimo šel

Sestrice mi odgovorje

Mi nisamo nobenga videli

Mi nisamo nobenga

Al' šlišale dob' bil toč mimo šel

Ta druga veriška karba se oglaš

Se oglaš

Mojri vam judje hodi lih todi

Ze mimo šel

Veni šimnasti vojci je bil

I strikam priprasan ker je bil

Laj se je skrtil

Pod en drenov germ

Ludje so Jezusa udobili

Prav tido so ga cverkali

De se sestrici jočejo

Fih, ^{le tuko} sestrice dol

Laj pojdete z mano v nebo

Ta druga veriška karba pa

Pojde dol na dno pekla.

Karalo.

1. Boščina ljuberni. beš vedet moje.	1. stran
2. Skantič ima tajnki glas	5
3. Snovka sem na štima šlišal	7.
4. Mladi fantje gor ustajajte . .	9
5. Pojte pojte drobne ptice . .	9
6. Ena pisma ven poslana . .	10
7. Tam stoji vertec zelen . . .	12
8. Oj Ljubljanca oj Ljubljanca dolgaras	13
9. Vi fantiči ste lih taki	15
10. Vi ste fantje ljubernjivi . .	16
11. Tamkej tamkej na planinca	16
12. Tiste stee k so popred mojell	17
13. Moj oče in moja mat . .	18
14. Sem rajtal študirat	18
15. Prav žalostno sem djal . .	19